

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124285530
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124285530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Erika Vargu a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 380,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 17C/75/2024-66 zo dňa 13. januára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konaní v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu 380 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 380 eur od 18.03.2024 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, zároveň žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V rozhodnutí poukázal na právnu úpravu, ktorú na vec aplikoval a uviedol, že vo veci uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému ide o nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu prešiel z poškodeného postúpením pohľadávky, ktorú uzatvorili dňa 22.06.2023. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 22.06.2023 sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. V danom prípade išlo odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Pasívna legitimácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že v rozhodnom čase vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteným u žalovaného, čo ani žalovaný nenamietal. Uplatnený nárok vo výške 380 eur spočíva v rozdieli medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 690 eur a poskytnutým poistným plnením vo výške 310 eur. Žalovaný spochybnil dôvodnosť časového trvania prenájmu náhradného vozidla v období od 15.06.2023 do 22.06.2023 (8 dní) tým, že primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla a náhradu nákladov na použitie náhradného vozidla priznal za 6 dní (neprimerané náklady na náhradné vozidlo 14 dní a mal tiež zato, že poškodený po skončení

opravy 13.06.2024 najbližší pracovný deň 14.06.2023 mal k dispozícii svoje opravené vozidlo. Nájomné za náhradné vozidlo po dlhšiu dobu než doba priznaná oznámením o poistnom plnení bez ďalšieho nie je možné považovať za nutné a účelné náklady v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Východiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Súd za podstatnú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že primeraná (účelná) doba zapožičania a náhrady nákladov na použitie náhradného vozidla je 6 dní, ako i to, že po oprave poškodeného vozidla od 15.06.2023 od vystavenia faktúry za opravu č. 22230380 mal poškodený k dispozícii svoje opravené vozidlo. Je nesporné, že krycí list k poistnej udalosti č. 2380012227 k úhrade faktúry č. 223030380 v sume 5.750,35 eur bol opravcovi UNICAR s.r.o doručený 28.06.2023. Súd nesúhlasí s obranou žalovaného, že poškodený mal možnosť si prevziať opravené vozidlo dňom zhodným s vystavením faktúry za opravu a teda dňa 13.06.2024 aj vzhľadom k tomu, že samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžite možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Z potvrdenia autoservisu UNICAR s.r.o. Žilina zo dňa 22.06.2023, nepochybne vyplýva, že poškodené vozidlo po poistnej udalosti č. 2380012227 zo dňa 02.06.2023 bolo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 05.06.2023 a ku dňu 22.06.2023 sa vozidlo nachádza v autoservise a čaká na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravené vozidlo. Zároveň považoval za relevantné, že vozidlo od 5.06.2023 do doručenia krycieho listu 28.06.2023 sa nachádzalo v servise bez vplyvu poškodeného, pričom prenájom bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a v danom prípade poškodený ukončil prenájom náhradného vozidla dňa 22.06.2023, kedy mal vedomosť, že autoservis mu opravené vozidlo bez zaplattenia opravy nevydá. Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Žalobca v konaní preukázal, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté motorové vozidlo 14 dní a za uvedené časové obdobie prenajímateľ vystavil faktúru na sumu 690 eur z titulu dojednaného nájomného vrátane poplatku za pristavenie motorového vozidla, keďže zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok jej strán (žalobcu a poškodeného), a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky poškodeného a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho sa poškodený dostal do rovnakej situácie ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia. Je nepochybné, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej škodcom, t.j. poistencom žalovaného. Právny nástupca poškodeného (žalobca) potom na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky uplatňoval v konaní žalovaným (poisťovňou) nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. právnemu predchodcovi žalobcu vznikli, ktoré by inak nenastali, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo. Stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu) mu bol vnútený, a to škodovou udalosťou, ktorú zavinil poistenec žalovanej. Práve preto nemožno nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním (napr. ďalšími požiadavkami na rýchlosť opravy, hľadania iných alternatív dopravy, krátením nájomného za prenajaté náhradné vozidlo a pod.). Je potrebné totiž prihliadnuť na to, že už samotné poškodenie motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je pre poškodeného záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom. Nebolo by preto spravodlivé, aby pri uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplattením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla bolo plnenie poisťovne poškodenému/resp. jeho právneho nástupcovi podmienené splnením ďalších podmienok, nevyplývajúcich zo zákona. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení a úvah, súd dospel k záveru, že je právne dôvodné priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie vo výške 380 eur a preto návrhu v časti tejto istiny vyhovel. Poukázal na ust. § 517 ods. 1, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. žalobcovi priznal aj úrok z omeškania (§ 524 ods. 2, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) v zmysle § 517 ods. 2 v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to odo dňa uplynutia 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie (§ 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z.). Úrok z omeškania bol uplatnený v zákonnej výške, preto súd žalobe

vyhovel aj v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 380 eur od 18.03.2024 do zaplataenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalobcu vo veci tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. V odvolaní argumentoval tým, že žalovaná neposkytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 380,00 € za 8 dní nájmu náhradného vozidla (15.06.2023-22.06.2023), po ukončení opravy poškodeného vozidla. Tzv. krycí list (resp. oznámenie o poistnom plnení) vo vzťahu k samotnej oprave bol zo strany Allianz poisťovne vystavený až dňa 28.06.2023, ako v predložených dôkazoch uvádza aj sám žalobca. Z dotazníka pre poškodeného k škodovej udalosti č. 9533913508 však vyplýva, že k vyzdvihnutiu opraveného vozidla zo strany poškodeného došlo už dňa 22.06.2023, t.j. ešte pred samotným vystavením krycieho listu. Uvedený dátum 22.6.2023 korešponduje s dátumom vrátenia náhradného vozidla zo strany poškodeného, t.j. ešte pred samotným vystavením krycieho listu. Neobstojí preto argumentácia žalobcu (resp. jeho právneho zástupcu) ohľadne ním tvrdenej údajnej nevyhnutnej doby nájmu až do vystavenia krycieho listu, keďže z vyššie uvedeného jasne vyplýva, že poškodený na doručenie krycieho listu nečakal a náhradné vozidlo vrátil ešte pred samotným vystavením krycieho listu. Zároveň sám poškodený potvrdil, že opravené vozidlo si vyzdvihol pred vystavením krycieho listu dňa 22.06.2023 ako uviedol v dotazníku pre poškodeného. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodený si bez doručenia krycieho listu vyzdvihol opravené motorové vozidlo dňa 22.06.2023, mohol tak s určitosťou urobiť aj dňa 13.06.2023 resp. 14.06.2023 kedy bolo motorové vozidlo opravené a nebol ku nemu doručený krycí list, t.j. faktický stav bol rovnaký ako dňa 22.06.2023. Žalobca ani poškodený nijako nepreukázali, prečo bolo opravené vozidlo vyzdvihnuté až dňa 22.06.2023. Žalobca tak nepreukázal samotnú potrebu (nevyhnutnosť) nájmu náhradného vozidla po dni 14.06.2023. Za spornú považoval skutočnosť, či bolo poškodené vozidlo vyzdvihnuté zo servisu dňa 22.06.2023. Čestné prehlásenie poškodeného ani Potvrdenie autoservisu o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla nijakým spôsobom nepreukazuje, že motorové vozidlo sa nachádzalo v servise v období odo dňa 05.06.2023 až do doručenia krycieho listu dňa 28.06.2023 tak ako to uvádza súd v napadnutom rozhodnutí (bod 28 a bod 30 napadnutého rozhodnutia č. 17C/75/2024) Oba predložené doklady potvrdzujú len skutočnosť, že dňa 22.06.2023 sa vozidlo nachádzalo v servise, čo však nevyklučuje skutočnosť, že toho istého dňa bolo motorové vozidlo vyzdvihnuté od opravcu (tak ako to potvrdil poškodený v dotazníku, keď uviedol že vozidlo si vyzdvihol dňa 22.6.2023). V napadnutom rozhodnutí súd len konštatuje, že z vykonaných dôkazov (neuvádza akých) vyplýva že až do doručenia krycieho listu dňa 28.06.2023 bolo vozidlo v oprave. Tým podľa žalovanej, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vytýkal, že súd porušil zásadu rovnosti zbraní pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. V ďalšom poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, rozsudok sp.zn. 8Co/136/2024 zo dňa 26.11.2024 a 8Cdo/43/2024 zo dňa 27.7.2024. V odvolacom návrhu žiadal odvolaním napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť, prípadne odvolaním popadnutý rozsudok zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na to, že vo vzťahu k ustáleniu skutkového stavu je potrebné uviesť, že v predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 14 dní, t.j. od 09.06.2023 do dňa 22.06.2023. Faktúra za opravu bola zo strany autoservisu vystavená dňa 13.06.2023 a ukončenie šetrenia poistnej udalosti (tzv. krycí list) bol autoservisu zo strany žalovaného doručený dňa 28.06.2023. Nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla žalovaný priznal len za 6 dní trvania nájomného vzťahu, pričom uznal nájom náhradného vozidla za obdobie od 09.06.2023 do dňa 14.06.2023 (jeden deň po vystavení faktúry), pričom ďalšie obdobie trvania nájmu do 22.06.2023 považuje za nadbytočné. V danom prípade nastala situácia, kedy poškodený ukončil nájom náhradného motorového vozidla skôr, ako došlo poškodeným k vyzdvihnutiu jeho už opraveného vozidla zo servisu. Ako už žalobca viackrát uviedol vo svojich vyjadreniach, vozidlo poškodeného zotrvalo v autoservise až do momentu vydania krycieho listu, v danom prípade do 28.06.2023. Je pravdou, že v dotazníku (ktorý je interným dokumentom žalovaného - a ktorý nemá právnu relevanciu) je uvedené, že vozidlo bolo vyzdvihnuté dňa 22.06.2023, v danom prípade však ide o zjavne chybu v písaní poškodeného, ktorý predmetný dotazník vypisoval, a ktorý nedopatrením uviedol rovnaký dátum v dvoch po sebe nadväzujúcich otázkach. Súčasťou spisu sú totiž ďalšie dôkazné listiny (najmä Čestné prehlásenie zo dňa 22.06.2023 ako i Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 22.06.2023), ktoré jednoznačne preukazujú, že vozidlo bolo autoservisom poškodenému odovzdané až dňa 28.06.2023. V tejto súvislosti žalobca opätovne poukázal na znenie samotného Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 22.06.2023, kde sa uvádza (okrem

iného) nasledovné: „Ku dňu 22.06.2023 sa vozidlo nachádza v autoservise a čaká na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravené vozidlo“. V nadväznosti na uvedené, Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 22.06.2023 rovnako (okrem iného) obsahuje informáciu: „...naše vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9533913508 zo dňa 02.06.2023 v autoservise, kde sa nachádza aj v súčasnosti a čaká na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo.“ Z uvedeného možno jednoznačne vyvodit' záver, že predmetné poškodené vozidlo zotrvalo v autoservise až do dňa 28.06.2023, kedy bol autoservisu preukázateľne doručený vystavený krycí list. Minimálne tieto dve listiny, ktoré sú súčasťou spisu jednoznačne vyvracajú záver (uvedený v namietanom Dotazníku pre poškodeného k škodovej udalosti), že vozidlo by bolo v predmetnom autoservise len do dňa 22.06.2023. Podľa názoru žalobcu sa Okresný súd Žilina s týmito dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu riadne vysporiadal, a preto nemožno prisvedčiť žalovanému jeho argumentáciu, že by Okresný súd Žilina porušil zásadu rovnosti strán a právo na spravodlivý proces. Doplnil, že v tomto prípade je právne irelevantná skutočnosť, kedy reálne došlo k vyzdvihnutiu motorového vozidla z autoservisu, nakoľko či už by išlo o deň 22.06.2023 alebo 28.06.2023, nájom náhradného motorového vozidla (ktorý je predmetom sporu) trval len do dňa 22.06.2023. Argumentácia žalobcu, ktorá je súdmi rešpektovaná a potvrdzovaná vychádza z toho záveru, že poškodený má nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla až do momentu vydania opraveného motorového vozidla autoservisom, ktorý sa spravidla viaže na moment doručenia krycieho listu poisťovňou. V danom prípade došlo k doručeniu krycieho listu až dňa 28.06.2023, teda do tejto doby by mal poškodený nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla, avšak nakoľko poškodený sám iniciatívne vrátil náhradné motorové vozidlo už dňa 22.06.2023, žalobca si, logicky, uplatňuje svoj nárok len do tohto dňa. Za zavádzajúce označil tvrdenia žalovaného uvedeného v bode 13. odvolania ako už bolo žalobcom opakovane uvádzané, deň ukončenia opravy poškodeného vozidla nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. V danom prípade mal poškodený objektívnu možnosť opravené vozidlo užívať až dňom 28.06.2023 kedy poisťovňa vydala krycí list na základe ktorého autoservis mohol vydať opravené motorové vozidlo poškodenému. Napriek tomu poškodený pre minimalizovanie nákladov vrátil náhradné vozidlo už dňa 22.06.2023 - hoci v tom čase ešte nemal vo svojej dispozičnej sfére svoje opravené vozidlo. Zároveň doplnil, že aj keby bolo predmetné motorové vozidlo vydané autoservisom poškodenému už dňa 22.06.2023 (ako to tvrdí žalovaný), aj vtedy by bol jeho nárok dôvodný, nakoľko náklady spojené s náhradným motorovým vozidlom si uplatňuje práve do tohto dňa. V tejto súvislosti poukázal na Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 aj zo dňa 19.12.2024, sp. zn. III. ÚS 476/2024-47. K žalovaným predloženým rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/136/2024, 8Co/46/2024, uviedol, že závery uvedené v týchto rozhodnutiach nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax v rozhodnutiach Krajského súdu v Žiline (viaže sa len senát 8Co), pričom rozhodovacia prax iných senátov Krajského súdu v Žiline je v prospech žalobcu. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla dal do pozornosti aktuálny rozsudok Krajského súdu v Žiline, a to zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 6Co/77/2024, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.01.2025, sp. zn. 14Co/6/2025. Zdôraznil, že doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Argumentácia žalovanej poisťovne je okrem iného založená na popieraní a opomínaní postavenia žalovanej – poisťovne ako subjektu povinného voči poškodenému, keď sa po nahlásení poistnej udalosti partnerom pre poškodeného na náhradu škody stáva poisťovňa. Navrhoval rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť, žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu namietol, že žalobca účelovo pozmenil čestné vyhlásenie a do konania o vydanie platobného rozkazu predložil upravené čestné vyhlásenie poškodenej. Žalobca taktiež nepreukázal, že poškodená nebola spôsobilá vykonať úhradu za realizáciu opravy autoservisu. Poškodená aj napriek dispozícii s náhradným vozidlom a ceste v trvaní 7 minút nevyzdvihla svoje opravné vozidlo v deň ukončenia opravy, resp. v deň nasledujúci 14.06.2023. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 42Cob/131/20233 zo dňa 25.02.2025. Rozporoval interpretáciu Nálezu Ústavného súdu SR (ďalej aj ako „ústavný súd“) č. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu zo dňa 08.06.2023, sp.zn. IV. ÚS 303/2023. K objektívnej možnosti poškodeného užívať opravené vozidlo odo dňa ukončenia opravy 13.06.2023. Odkázal na už priložený rozsudok KS BB zo dňa 25.02.2025 sp.zn. 42Cob/131/2023 a zotrval na názore

o tom, že v čase od vystavenia faktúry za opravu 13.06.2023 do jej splatnosti 18.06.2023 v súlade s obsahom faktúry mala poškodená možnosť si vyzdvihnúť opravené vozidlo aj bez úhrady. Ak tak neurobila, bolo to jej slobodné rozhodnutie. Nespochybňoval nárok poškodenej na náhradu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov (koniec koncov tieto boli už poškodenej uhradené) na zapožičanie náhradného vozidla, avšak poukázal na to, že poškodená/jej právny nástupca sa nemôže dovoliavať preplatenia akýchkoľvek nákladov. Poškodenej nie je upretá možnosť komunikovať s opravcom (s ktorým má záväzkový vzťah) a žiadať o informácie o oprave či, o urýchlenie opravy, ani jej nie je odopretá možnosť dať si vystaviť krycí list pred započatím opravy a skrátiť tak čas, počas ktorého musí vozidlo zotrvať v oprave.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázal na svoje doterajšie vyjadrenia a písomné podania, zotrval na svojej argumentácii, že v danom prípade boli jednoznačne naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, žaloba žalobcu je skutkovo a právne dôvodná, a v súlade s materiálnym výkonom práva ako i s ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Zopakoval, že nemôže byť na ťarchu poškodenému to, že ukončil nájom náhradného motorového vozidla skôr ako by bol reálne oprávnený nájom náhradného vozidla užívať (i po dátume 22.06.2023). Podotkol, že k tomuto dátumu sa predmetné poškodené vozidlo nachádzalo jednoznačne v autoservise, čiže jeho nájom do tejto doby je jednoznačne dôvodný, účelný a nevyhnutný. Namietol, že podanie žalovaného zo dňa 04.04.2025 sa javí ako podanie, ktoré by nemalo byť súčasťou až odvolacieho konania. Žalobca má za to, že žalovaný v predmetnom konaní uvádza skutkové tvrdenia a predkladá dôkazy, ktoré mohol bezpochyby prezentovať už pred súdom prvého stupňa. Zotrval na tom, že žalovaný v predmetnom konaní neuviedol také dôvody a argumenty, ktoré by boli schopné ovplyvniť závery prvostupňového súdu.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie dostatočne vyčerpávajúcym spôsobom v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP i odôvodnil.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V danom prípade sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu. Prvoinštančný súd nielen poukázal na právnu úpravu, ktorú na vec aplikoval, ale i vysvetlil svoje myšlienkové postupy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že poškodené motorové vozidlo bolo v servise od 5.6.2023 až do doručenia krycieho listu poisťovňou 28.6.2023, pričom nájom náhradného vozidla trval od 9.6.2023 do 22.6.2023.

10. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval, že Ústavný súd SR sa v Náleze č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. V tomto prípade bolo jednoznačne preukázané, že vozidlo poškodenej bolo v autoservise až do vystavenia krycieho listu 28.6.2023, napriek tomu poškodený nájom ukončil už dňa 22.6.2023. Avšak to, že poškodený vrátil vozidlo 22.6.2023, teda pred tým, ako došlo k vystaveniu krycieho listu poisťovňou a odovzdania motorového vozidla autoservisom, nemožno považovať za okolnosť, ktorá by spochybňovala odôvodnenosť nároku žalobcu. V danom prípade považuje odvolací súd za irelevantné, či sa poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise i po 22.6.2023, teda do vystavenia krycieho listu, nakoľko podstatným je zistenie, že sa nachádzalo do 22.6.2023 v autoservise, do tohto dňa 22.6.2023 trval i nájom náhradného motorového vozidla. Za irelevantnú tiež odvolací súd považuje i dobu vykonania opravy poškodeného motorového vozidla a vystavenia faktúry. Z rozhodovacej praxe Ústavného súdu jednoznačne vyplýva, že poškodený má preukázateľne nárok na náhradu uhradeného nájomného za prenájom náhradného vozidla do doby, pokiaľ mu nebude umožnené užívať vlastné opravené motorové vozidlo, v danom prípade, do skončenia nájmu náhradného vozidla.

11. Odvolací súd nemal dôvod odkloniť sa od záverov vyslovených v inom rozhodnutí Krajského súdu v Žiline, a to zo dňa 18.12.2024 sp.zn. 6Co/77/2024, ktorý jednoznačne uviedol, že existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do realizácie úhrady žalovaným, prípadne do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného je daná, čo plne korešponduje

i rozhodovacej praxi a záverom Ústavného súdu vysloveným v Náleze Ústavného súdu III. ÚS 602/2022 zo dňa 19.12.2024, ako i sp.zn. III. ÚS 76/2024-47. Práve poisťovateľ škodcu má možnosť skrátiť nevyhnutnú dobu nájmu náhradného vozidla tým, že poskytne autoservisu vykonávajúcemu opravu poškodeného vozidla dostatočnú garanciu na to, aby poškodenému vydal jeho opravené motorové vozidlo tým, že z jeho strany dôjde k včasnému vydaniu krycieho listu prípadne úhrade nákladov opravy.

12. Práve táto skutočnosť je relevantná i pre rozhodnutie v predmetnej veci, nakoľko z rozporovaného čestného prehlásenia o tom, že poškodený údajne vozidlo vyzdvihol 22.6.2023, nie je dôkazom o tom, že sa po tomto dátume v autoservise nenachádzalo a bolo poškodeným prevzaté i bez úhrady faktúry, resp. vystavenia krycieho listu, čo žalovaný dôkazne do spisu nedoložil. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že k doručeniu krycieho listu došlo až dňa 28.6.2023, avšak pokiaľ poškodený sám iniciatívne vrátil náhradné motorové vozidlo už dňa 22.6.2023, správne prvoinštančný súd priznal náhradu za nájom náhradného motorového vozidla iba do tohto dátumu, ku ktorému nesporne nájom trval. Pokiaľ i k ukončeniu opravy poškodeného vozidla došlo skôr, nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla deň ukončenia opravy, prípadne nasledujúci pracovný deň, ak nemal objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Pokiaľ žalovaný namietal, že v danom prípade bola situácia iná a poškodený mal možnosť po ukončení opravy, resp. nasledujúci pracovný deň si opravené motorové vozidlo zo servisu vyzdvihnúť, toto tvrdenie dôkazne nepodložil a jeho úvahy zostali v hypotetickej rovine.

13. Vo väzbe na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP), žalobcovi vo vzťahu k žalovanému postupom podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)